

ανώμαλος

ανώμαλος, -η, -ο, επίθ. [<αρχ. ἄνωμαλος], ανώμαλος. **1α.** που δεν είναι φυσιολογικός διανοητικά, που λέει ανοησίες, βλακείες, ο ανισόρροπος: «από έναν ανώμαλο σαν και σένα δεν περίμενα ποτέ ν' ακούσω σωστές κουβέντες». **β.** που δεν είναι φυσιολογικός σεξουαλικά, που παρεκκλίνει κατά τη σεξουαλική πράξη από το φυσιολογικό, ο διεστραμμένος, ο κολομπαράς, ο πούστης: «είναι τόσο ανώμαλος, που καμιά γυναίκα δεν πηγαίνει μαζί του || μακριά τα παιδιά σας απ' αυτόν τον ανώμαλο || τόσο καιρό τον είχαμε στην παρέα και κανείς δεν πήρε μυρουδιά πως ήταν ανώμαλος». **2.** που δημιουργεί έκρυθμες καταστάσεις, ταραχές, φασαρίες: «δεν τον θέλει κανείς στην παρέα του, γιατί είναι τόσο ανώμαλος, που συνέχεια τους μπλέκει όλους σε φασαρίες». **3.** (γενικά) που είναι έξω από τα κοινώς κρατούντα. **4.** θαυμαστική, χαϊδευτική ή επιτιμητική προσφώνηση σε οικείο πρόσωπο: «έλα δω, ρε ανώμαλε, πώς τόλμησες κι αντιμίλησες σε κοτζάμ διευθυντή; || πάρε δρόμο από δω, ρε ανώμαλε, και μην ξαναπατήσεις το πόδι σου». Επίρρ. **ανώμαλα**.

- ανώμαλη προσγγείωση, βλ. λ. [προσγγείωση](#).

- ανώμαλοι καιροί, βλ. λ. [καιρός](#).

- έκανε ανώμαλη προσγγείωση, βλ. λ. [προσγγείωση](#).

- προσγγιώθηκε ανώμαλα, ενώ υπολόγιζε σε κέρδη ή διάφορα οφέλη ή ενώ υπολόγιζε στην καλή έκβαση κάποιας υπόθεσης, οι υπολογισμοί του αποδείχτηκαν αβάσιμοι και έτσι υποχρεώθηκε να αντιμετωπίσει τη σκληρή πραγματικότητα: «ενώ υπολόγιζε να κερδίσει απ' αυτή τη δουλειά, έγινε ξαφνικά η υποτίμηση της δραχμής και προσγγιώθηκε ανώμαλα». Αναφορά στην ανώμαλη προσγγείωση του αεροπλάνου.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας